

A Fővárosi Ítéltábla dr. Bárdos Péter ügyvéd által képviselt Gebrüder Weiss Szállítmányozási és Logisztikai Korlátolt Felelősségű Társaság felperesnek dr. Bíró Róbert ügyvéd által képviselt alperes ellen szállítmányozási díj megfizetése iránt indított perében a Budapest Környéki Törvényszék 2013. február 7. napján kelt 11.G.40.093/2012/10. számú ítélete ellen az alperes által benyújtott fellebbezés folytán indult másodfokú eljárásban meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését azzal hagyja helyben, hogy a tőkeösszeg után a késedelmi kamat mértéke 2013. július 1. napjától a kifizetésig a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamat nyolc százalékponttal növelt értéke.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 20.000,- (Húszezer) Ft + áfa másodfokú ügyvédi munkadíjat.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint 2011. március 10-én a felek között nemzetközi szállítmányozási szerződés jött létre, amelynek alapján a felperes a küldemény továbbításához szükséges fuvarozási szerződést a S.... Trans Kft.-vel kötötte meg. A fuvarozó a N.... (Spanyolország) - Budaörs viszonylatú fuvarozást 2011. március 18-án elvégezte, a szállítmány egy része azonban sérülten érkezett az alpereshez.

A felperes 2011. április 7-én állította ki a 77508641/865216 1. sorszámú számláját 786.974,- Ft szállítmányozási díjról, a fizetési határidőt 10 napban, 2011. április 17. napjával jelölte meg. A felperes a 2011. július 20-án kelt levelében felhívta az alperest a szállítmányozási díj megfizetésére. Az alperes az elsőfokú ítélet meghozataláig a szállítmányozási díjat nem fizette meg a felperesnek.

A felperes az elsőfokú bíróságra 2012. március 19-én benyújtott keresetében az alperest 786.974,- Ft szállítmányozási díj, ennek 2011. április 18-ától a kifizetésig járó a Ptk. 301/A. § (2) bekezdése szerinti mértékű késedelmi kamata, 23.600,- Ft

kereseti illeték és bruttó 82.550,- Ft ügyvédi munkadíj megfizetésére kérte kötelezni. Arra hivatkozott, hogy a szállítmányozási szerződés alapján megkötött fuvarozási szerződés elvégzése miatt a szállítmányozási díj megilleti. A Ptk. 520. § (2) bekezdésében rögzített felelőssége nem áll fenn, mert a perbeli fuvarozás során egyik feltétel sem valósult meg. Erre tekintettel az alperesnek beszámításra alkalmas ellenkövetelése nincs. A 2011. július 20-án kelt levelében erről az alperest tájékoztatta és felszólította a szállítmányozási díj megfizetésére, továbbá kérte az alperest a Ptk. 517. § (1) bekezdése szerinti igényérvényesítési kötelezettsége teljesítéséhez szükséges engedményező nyilatkozat, illetőleg meghatalmazás rendelkezésére bocsátására, azonban az alperes egyik felhívásnak sem tett eleget.

Az alperes az ellenkérelmében a felperes keresetének az elutasítását kérte.

A kereset összegszerűségét vitatta és állította, hogy nem tudja azonosítani azt a számlát, amelyet az alperes felé bocsátott ki a felperes. Előadta, hogy a fuvar teljesítése során az ún. Crema-Marfill több négyzetméteres belső építészeti burkolóanyagok közül 4 db eltört, mellyel kapcsolatos kárigényét a felpereshez intézett leveleiben is bejelentette. A káresemény oka az, hogy a fuvarozó spaniferekkel rögzítette a táblákat, melyeket túlfeszítettek és ennek az volt az eredménye, hogy a burkolólapok felső része letört, illetőleg a lapokon hajszálrepedések keletkeztek. Állította, hogy a hiba oka a fuvarozás során következett be, ami abból adódott, hogy az áru nem megfelelően került rögzítésre. Mivel a perbeli szerződés teljesítése során káresemény történt, az áruban bekövetkezett kár értékére figyelemmel beszámítási kifogást terjesztett elő a felperesi kereseti követeléssel azonos összegszerűségben.

A Budapest Környéki Törvényszék a 2013. február 7-én kelt 1.G.40.093/2012/10. számú ítéletében kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 nap alatt 786.974,- Ft tőkét és ennek 2011. április 18. napjától a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félét megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat 7 %-kal növelt összegével megegyező mértékű késedelmi kamatát. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 nap alatt 97.175,- Ft perköltséget. Ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította.

Határozata indokolásában rögzítette, hogy a felek egyező előadására tekintettel megállapította, hogy a felek között szállítmányozási szerződés jött létre, amelynek alapján a felperes nagykanizsai céget bízott meg a fuvar teljesítésével, amely a fuvarozó által elvégzésre került.

Rögzítette az elsőfokú bíróság, hogy a 2012. szeptember 20-án tartott tárgyaláson felhívta az alperest arra, hogy az általa megadott határidőn belül a felperesi kereset összegszerűségének tárgyában nyilatkozzon, azonban az alperes a bíróság felhívásában foglaltakat nem teljesítette. A Pp. 141. § (2) és (6) bekezdéseiből következően az alperestől és a jogi képviselőjétől elvárható, hogy a per állása szerint a bíróság által megadott határidőben az érdemi ellenkérelmét megfelelően előterjessze. Tekintettel arra, hogy az alperes a megadott határidőben a felhívásban foglaltaknak nem tett eleget, az elsőfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy az alperes által előadottak bevétele a per befejezését késlelteti, ezért a rendelkezésre álló adatok alapján határozott az összegszerűség tárgyában. Ezzel kapcsolatban

megállapította az elsőfokú bíróság, hogy a felperes kereseti kérelme mellékleteként csatolta az általa kibocsátott számlát. A keresetlevél és annak mellékletei 2012. augusztus 7-én az alperes számára kézbesítettnek tekintendő. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a felperes által csatolt számla alkalmas a felperesi keresetösszegezésének alátámasztására, ezért a felperes keresetét jogalapjában és összegezésében is alaposnak találta.

Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az alperes a szállítmányozási díj megfizetésével késedelembe esett, ezért az alperest annak megfizetésére kötelezte. A Ptk. 301/A. § (2) bekezdésére figyelemmel kötelezte az alperest a felperes által megjelölt és az elsőfokú bíróság által aggálytalannak tartott kezdő időponttól a késedelmi kamat megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes nyújtott be fellebbezést, amelyben kérte annak hatályon kívül helyezésével az elsőfokú bíróságnak újabb eljárás lefolytatására és újabb határozat hozatalára történő utasítását.

Arra hivatkozott, hogy a 2012. szeptember 20-án tartott tárgyaláson tévesen azt állapította meg, hogy a megjelenő alperesi ügyvéd a képviseleti jogosultságát nem igazolta. Ugyanakkor az alperesi jogi képviselő számára kiállított szabályszerű meghatalmazás az iratok között már rendelkezésre állt, azt a tárgyalást megelőző időpontban becsatolta. A per következő tárgyalási hatánapján az elsőfokú bíróság az alperesi jogi képviselő eljárását már elfogadta, a képviseletet igazoltnak tekintette.

A tárgyaláson a kereset elutasítását kérte és egyidejűleg az összegezéséről is nyilatkozott

az alperes képviseletében. Ellenkérelmében előadta, hogy a szállítmányban bekövetkezett kár értéke meghaladja a felperes által követelt összeget, ezért a teljes kereseti követeléssel szemben a kereset összegével azonos összegű beszámítási kifogást terjesztett elő. Az elsőfokú bíróság ezért alaptalanul állapította meg, hogy a keresetösszegezéséről az alperesi nyilatkozat elmaradt, ezért az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása iratellenes. A téves koncepcióból eredően az elsőfokú bíróság nem adott helyt a bizonyítási indítványoknak, melyet ugyancsak a tárgyalási jegyzőkönyv tartalmaz és pontosan a szállítmányban bekövetkezett károsodás és annak mértéke bizonyítására szolgáltak.

Mindezek alapján az elsőfokú bíróság alaptalanul jutott arra a következtetésre, hogy önmagukban a felperes által kiállított számlák megfelelően bizonyítják a felperes keresetében foglaltakat, illetve a keresetösszegezését.

A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását kérte, annak helytálló indokaira tekintettel.

Arra hivatkozott, hogy a kereset jogalapját és összegezését bizonyította, ezzel szemben az alperes ellenbizonyítása elkésett és az a perbeli jogvita szempontjából irreleváns is. Kérte továbbá az alperest 39.350,- Ft + áfa ügyvédi munkadíj mint másodfokú perköltség megfizetésére kötelezni.

Az alperes fellebbezése nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (3) bekezdése alapján a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között bírálta felül, azaz fellebbezés hiányában az elsőfokú eljárásban elutasított beszámítási kifogást nem vizsgálta.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg és megalapozott jogi következtetéssel marasztalta az alperest.

A Pp. 72. §-a alapján a meghatalmazott képviseleti jogosultságát a bíróság az eljárás bármely szakában hivatalból vizsgálja.

Ezen jogszabályi rendelkezésre tekintettel az elsőfokú bíróság a 2012. szeptember 20-án tartott első tárgyaláson megalapozottan vizsgálta az alperesi jogi képviselő eljárását, amely tárgyaláson az alperesi jogi képviselő maga nyilatkozott úgy, hogy határidőt kér a meghatalmazás csatolására. Ezen a tárgyaláson az elsőfokú bíróság felhívta az alperesi képviselőt, hogy meghatalmazását 30 nap alatt terjessze a bíróság elé.

Az alperesi jogi képviselő a megadott határidőn belül nem csatolta a meghatalmazását, a 2013. február 7-én tartott tárgyaláson sem pótolta ezt a hiányt. Az elsőfokú bíróság a fellebbezés benyújtását követő hiánypótlási eljárás keretében ismételt felhívta - a másodfokú eljárásra is kiterjedő - meghatalmazás csatolására amely meghatalmazást 2013. április 19-én csatolt a jogi képviselő, az a Budapest Környéki Törvényszék előtti, és a Fővárosi Ítéltábla előtti fellebbezési eljárásra is kiterjedt. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az alperesi törvényes képviselő ezen meghatalmazással az alperes jogi képviselőjének az eljárását utólag jóváhagyta.

Az alperes jogi képviselője a 2012. szeptember 20-án tartott tárgyaláson ellenkérelemként valóban kérte a felperes keresetének az elutasítását, azonban határidőt kért azon nyilatkozat megtételére, hogy a szállítmányozási díjösszegszerűségét mennyiben vitatja. Az elsőfokú bíróság a tárgyalást úgy halasztotta el 2013. február 7-ére, hogy felhívta az alperesi jogi képviselőt, hogy 30 napon belül a felperesi kereset összezszerűségének tárgyában is nyilatkozzon. Az alperes jogi képviselője azonban a 2013. február 7-én tartott tárgyalásig semmilyen írásbeli nyilatkozatot nem terjesztett elő. Ezen a tárgyaláson azt adta elő, hogy a kereset összezszerűségét vitatja, nem tudja azonosítani a számlákat, amelyeket az alperes felé a felperes kibocsátott. Mindez azt jelenti, hogy az elsőfokú bíróság nem tett iratellenes megállapítást, ezzel nem áll ellentétben a 2012. szeptember 20-i tárgyaláson tett alperesi jogi képviselő azon nyilatkozata, hogy a beszámítási kifogás összezszerűsége azonos a felperesi kereseti követeléssel.

A felperes a keresetleveléhez F/2. szám alatt csatolta a perbeli jogviszonnyal kapcsolatban kiállított számlát, az minden tekintetben beazonosítható, alátámasztotta a felperes keresetének az összezszerűségét.

Az elsőfokú bíróság valóban nem adott helyt az alperesi jogi képviselő által előterjesztett tanúbizonyítási indítványoknak, mivel az a beszámítási kifogással kapcsolatban került előterjesztésre, azt pedig az elsőfokú bíróság a 2013. február 7-én tartott tárgyaláson külön végzéssel elutasított és ezt követően az alperes jogi

képviselője úgy nyilatkozott, hogy a beszámítási kifogás körében nem terjeszt elő bizonyítási indítványt, tekintettel a bíróság végzésében foglaltakra.

Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének a hatályon kívül helyezésére nem volt ok, mert az elsőfokú bíróság semmilyen eljárási szabálysértést nem követett el és a kereset elbírálása szempontjából további bizonyítási eljárás lefolytatására nincs szükség.

A fentiekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 254. § (3) bekezdése alapján - helytálló indokaira tekintettel - helybenhagyta azzal, hogy a 2013. évi XXXIV. törvénnyel módosított Ptk. 301/A. § (2) bekezdése szerint 2013. július 1. napjától a késedelem kamat mértéke a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamat nyolc százalékponttal növelt értéke, melyet a folyamatban lévő eljárásokban is alkalmazni kell.

Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 239. §-a alapján alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése szerint kell a felperesnek a másodfokú eljárásban felmerült költségét megfizetnie. A másodfokú bíróság az ügyvédi munkadíj mértékét a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (5) bekezdése alapján mérlegeléssel határozta meg, a ténylegesen kifejtett ügyvédi munkára tekintettel.

Budapest, 2014. év február hó 13. napján

. Mika Ágnes s.k.
a tanács elnöke

. Kurucz Zsuzsánna s.k.
előadó bíró

Dr. Gáspár Mónika s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

bíróági tisztviselő